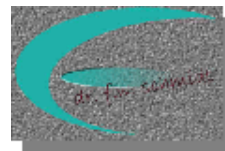

Histo-visie

Post uit Hasselt

Inleiding

Mensen hebben altijd graag schriftelijk nieuws met elkaar willen uitwisselen. De brief was daarvoor lange tijd het middel bij uitstek geweest. In de hogere kringen greep men graag naar dit middel. Brieven schrijven werd zelfs in de negentiende eeuw gezien als iets wat bij je opvoeding hoorde. Met de opkomst van de telegraaf begon een enkeling zich zorgen te maken. De telegrafie nodigde uit om beknopt te blijven. Als dit maar niet ten koste van de kunst van het schrijven zou gaan! Dat werd wel gevreesd. Een zorg die ons niet vreemd in de oren moet klinken, want met de komst van de SMS-jes werd iets soortgelijks gedacht.

Omstreeks 1900 kwam naast de brief de ansicht in zwang. Het was bestemd voor de minder geletterde mensen. Al-

leen als men toch iets van zich wilde laten horen, greep de bovenlaag naar dit middel. Maar

Groeningen was aanwezig geweest. Een jaar eerder hadden ze ook al de processie gade gesla-

niet zonder op de kaart te vermelden dat nog een brief zou volgen.

Uit de collectie ansichten haal ik een aantal kaarten tevoorschijn.

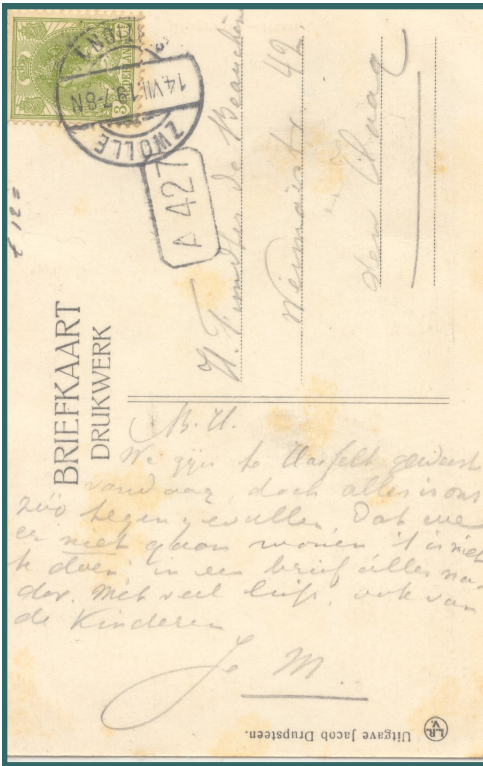
In juni 1906 schreven de dames Breyinck naar de familie Steenhuijsen die in Frankrijk woonde, dat er veel belangstelling voor de processie was. Het weer was goed geweest en zelfs pastoor

gen.

Omstreeks 1920 zond een pelgrimgangster een kaart naar Fundter de Beauchène in Den Haag waarin ze vermeldde, dat ze zojuist met de stoomtram was aangekomen. Hasselt was bij haar “als grootstedsch” overgekomen. Ze zou naar het Heilige Graf gaan om bloemen te brengen. Daarna zou ze met de boot weer terug-

Bronnen:

Collectie ansichten van de schrijver.

In 1915 schrijft ene Lis een kaart aan de militair Kijk in de Vechte. Ze vraagt hem als hij een paar dagen verlof heeft eens bij haar langs te komen.

A. Vroeg bedankt zijn moeder in 1918 omdat ze hem drie broodkaarten heeft toegezonden. Hij

keren naar Zwolle waar ze bij een tante zou gaan dineren.

Aan de zelfde persoon schreef ene J.M. het volgende: 'Vandaag in Hasselt geweest. Doch alles is ons zoo tegengevallen, dat we er niet gaan wonen. 't Is niet te doen'.

Op 8 juli 1913 ontving de heer Rintjema uit Dokkum een kaart waarin Tjert aangaf, dat ze zondag van haar patron vrij kon krijgen. Ze zou dan graag zaterdag opgehaald worden om Nazareth met een bezoek te vereren.

Ook tijdens de beide oorlogen vond er een drukke correspondentie plaats.

was al bang dat ze zoekgeraakt waren.

In augustus van dat jaar stuurt ene Annie een kaart naar de heer en mevrouw Rosstee in Hilversum. Ze schrijft daarin dat ze tijdens haar fietstocht naar Zwartsluis in Hasselt is gestrand. Ze heeft er heerlijk in het hotel geslapen en er fijn gegeten.

In 1941 arriveren de grootouders van Johanna Geissler in Hasselt. Ze sturen een kaart naar de in Amsterdam wonende Johanna en schrijven: zaterdag goed aangekomen. 'We hebben het goed naar onze zin. Wij eten en drinken hier lekker. Je kunt hier je buikje nog lekker dik en rond eten. Dus mijn liefje wat wil je nog meer'. Leuk zijn ook de kaarten

die naar meisjes gestuurd worden, die in dienst van een predikant zijn. Daarin wordt expliciet gevraagd ook de dominee en zijn vrouw te groeten. Om de vroomheid van de afzender te benadrukken zendt men veelal een kaart met daarop een afbeelding van een kerk. Natuurlijk de juiste kerk, zodat aan de juiste geloofsrichting niet getwijfeld behoefde te worden. Die omzichtigheid had natuurlijk te maken met het vrij open karakter van de ansicht. Iedereen kon meelezen. En daar de kaart naar de pastorie gezonden moest worden, stond het wel vast dat de inhoud ervan voor de werkgevers niet

verborgen zou blijven.

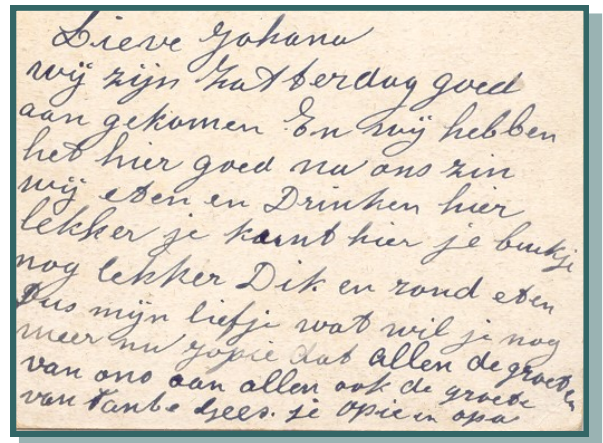
Liefde kent vreemde wegen. Op 11 oktober 1920 vraagt N.

Broek van R. Smit zijn portretten weer terug. Het zijn z'n enige. Verder schrijft hij dat er vanavond muziek op de markt is en dat z'n nichten voor een paar dagen zijn overgekomen.

Op een kaart met een onbekend jaartal schrijft Bertha de Jong dat ze vandaag geslaagd is in Zwolle voor onderwijzeres. Ze heeft

een elftal weken in Hasselt bij familie gestudeerd. Voor rekenen en taal had ze een 7 gehaald, voor natuurkunde en zang een vier.

In februari 1930 schrijft J. Bode een kaart naar W. Bode. Daarin vraagt hij naar de schoolvorderingen van Wicher.

Meer over de historie van Hasselt weten of zien

www.schmidtplanet.info